

(המשך מעמוד 13)

מובקת וקבוצה יוניתי-לשעבר, שנחספה בי עיקבות הבחירות האחרונות ימינה. באווי רה ציבורית אחת, עשוי הרוב הגדול של המפד"ל לחזור לק"י יוני.

פרישת ד"ש מן הקואליציה. ד"ש היא. ביסודה, מיפלגה יונית. בעיקבות הי מציאות שנוצרה בבחירות האחרונות, היא מכרה את עצמה לליכוד תמורת נידודי-ש. אם תיווצר אפשרות להשתחרר מחיי בוק פרוורטי זה, זלתפוס מקום מכובד בקואליציה יונית, עשוי הרוב הגדול בי ד"ש לדרוש זאת.

מערכת (32), עם סיעת-היחיד הערבית (שני), ד"ש (15) והמפד"ל (12) — יש ביחד 59 קולות. פחות 4 קולות נוספים (2 שג"י, 1 ר"צ, 1 ל"ע) מובטחים לממשלה בנסיונות ברת כאהה.

במצב כזה עשויים כמה אנשים לעבור מן הקואליציה היונית החדשה אל האופוזיציה הניצית, ולהפך. יתכן כי מיספר העוברים לשני הכיוונים יתאזן. מעניין לר-אות אם דיין יקפוץ, במצב כזה, קפיצה נוספת ויסיף יג חדש לזיג-זאנים בחייו. עצם האפשרות של הקמת קואליציה כזאת עשויה להשפיע, כי רגע הקובע, באופן מכריע על הדי ברלים בליכוד, והעבר את התהי יוך מתפריט ג' לתפריט ב'.

אלה כמה מהאפשרויות העיקריות. יתכן מיספר כימעט אינסופי של ואריאציות. העובדה הכוללת בכנסת היא שאין כל קשר בין הדעות האר שיות של חבריה-הכנסת, או של מיפגדות שונות, ובין התפקיד שהן ממלאות כיום.

ד"ש היונית נותנת גיבוי מוחלט למדי-ניות הלאומנית הקנאית ביותר של מנחם בגין. בתוך המערך יש אנשים, המסורים בכל ליבם למשה דיין, המשחק כיום מישחק ניצני. אותו דיין יכול ללכד סביבו קבוצה של מייששה עד עשרת ח"כים, ולי עבור בחזרה אל המחנה ה"יוני".

מיפלגת-העבודה היא עדיין המיפלגה הגי דולה ביותר בכנסת — יש לה שני ח"כים יותר מאשר לחרות. לליברלים מיספר ח"כים זהו זה של ד"ש — 15. יש בי כנסת שבע סיעות-יחיד או חטיבות-יחיד, שאינן אלא אבירים-נודדים: משה דיין, הליל ויידל, שולמית אלוני, שמואל שרון פלאטו, קלמן כהנא, גידעון האזנר והח"כ הערבי המסונף למערך. עובדה זו מגי דילה עוד יותר את מיספר האפשרויות. השאלה המכרעת היא כיום כי גדר תעזומה, ורק נביא יכול לפענח מה בטרם עת: מה יהיה מצב הרוח הציבורי בשעה שהמשבר יגיע ושיאו (אם במלך יהיה משי בר כזה).

במדינה

(המשך מעמוד 36)

לכאן עם צאת השבת ותקה אותו. ניסה לשכנע אחד המתונים ביניהם. "קח את האופנוע ולך איתו ברגל" הציע אחר. כשהסכרתי שהאופנוע כבד מכדי לשאת אותו, אמר חובש-הכפיסה: "השתחורה תעזור לך לדהוף".

חשתי הסריאונים כתינוק. הייתי בודד בתוך המון סוער; במקום ששילטון החוק של המדינה רחוק מלהגיע אליו, בלב חבורה של ביריונים בטליות. אפילו לניידת-מישטרה שתעבור באיזור כאקראי לא יכולתי לצפות — המקום מצוי מחוץ לתחום גם למכונות מישטרה וצבא.

כשראיתי שסיכויי לצאת בשלום פוחתים והולכים, מה עוד שחלקם ביקשו להירע ממני על שהעזתי לנסוע לפניכם בשכר נתם. החלטתי לנקוט צעד נואש. אני, שלחמתי במילחמה האחרונה וראיתי אנשי קומנדו מצרים במרחק של מטחוי-אבן, פחדתי אז פחות מכפי שפחדתי כאן, בלב מדינת ישראל. אז חשתי שיש ביכולתי להתגונן, כעת ידעתי שאני הסריאונים לחלוטין.

הסיכוי היחיד לצאת מהמקום במהירות היה בדרך של עורמה. העמדתי פנים שאני מוכן להסתלק ברגל. המון שסביבי פתח לי מעבר צר, ואני ירדתי מהאופנוע והתי חלתי לצעוד ולגרור את האופנוע אתי. תוך כדי כך הכנסתי אותו להילוך והתחלתי לרוץ. עוד לפני שהיה סיפק בידי האספסוף הדתי להבין מה אני עומד לעשות, התנעתי אותו ושנינו קפצנו עליו. לחצתי על דוושת הבנזין בכל כוחי, האופנוע זינק במהירות. לא היה איכפת לי עוד גם אם אפגע באנשים שניסו לעצור אותי מכל עבר. דהרתי כאחוריאמוק. עד שהגעתי לשוטר שברחוב השומר. חלפתי על פניו בהרה פראית תוך התעלמות מניפופיו. תוך שניות הייתי כבר ברחוב ובוטנינסקי שבמדינת ישראל. נשמתי לרווחה. אילולא חששתי, היית אולי סב על עיקבותי וחזור לבית-הכנסת. כדי לברך בירכת הגומל.

חינוך

קורבנות הטיפוח

השיטה החדשה ללימוד

אנגלית הניבה פירות —

אך מישרד-החינוך

קופא על שמריו

כל מה שאני מבקשת זה שיתנו לי שבועיים ללמד, ולהוכיח את יתרון השיטה שפיתחת, אומרת במרירות חנה בני

רח' השומר בליד-שבת

מדינה בתוך מדינה

טוב. זה 12 שנים אני מנסה לשכנע את מישרד-החינוך והתברות לבחון את הנרי שא. אבל נתקלת רק בסירוב. אם יתנו לי הזדמנות, יביא הדבר מהפכה בלימוד הי שפה האנגלית. בחדש ינואר 1966 בישרו העיתונים על שיטה חדשה ללימוד אנגלית שפיתחה מר רה מלמרגן. השיטה, שכונתה בפי ממציאה, אדם אחד — קול אחד, התבססה

על הוספת סימני ניקוד מעל לאותיות, שמטרתם להקל על הלומדים והם מאפי שרים, לדיברי ממציות השיטה. לימוד קריאה נכונה של המילים תוך זמן קצר. חנה בנוב, מפתחת השיטה, היא מורה לאנגלית שעלתה מעיראק בתחילת שנות ה-30. חנה, המחוננת בחוש לשוני מפור תח וכשר-קליטה מיוחדת לשפות, למדה את השפה האנגלית עוד בארץ מוצאה. בי 1960 עברה בקורס למורים לאנגלית, החלה מלמדת בתל-אביב. ארבע שנים הקדישה לבדיקת דרכי הלימוד הקיימות, ובמקביל החלה מפתחת את שיטתה החדשה, כשהיא עוזרת בספרי-לימוד 12 שפות שונות. לבסוף פנתה למפקח דאו על לימוד האנגלית במישרד החינוך, הד"ר במברגר, וביקשה לאפשר לה לנסות את שיטתה על כיתה בבית-ספר יסודי. כיום, בגיל 55, המורה הוותיקה נואשת ועייפה ממאבקה בפקידי מישרד-החינוך, שהתיר בה תחושת חוסר-אונים ותיסכול. התוכנית — לטימוין. מספרת חנה

What is that?

That is a hat

What is that?

That is his white hat

What is this?

This is a head

What is that?

That is his head

אנגלית בניקוד עיברי

סיוע לנחשלים

בנוב: "ב-1966 קיבלתי ממישרד-החינוך אישור לערוך ניסוי של השיטה בבית-ספר יבנה ברמת-גן. נתנו לי עשר דקות בכל שיעור אנגלית. אחרי מיתכן מקביל שנערך בכיתה שלימדתי ובכיתה אחרת, שלמדה בשיטה הרגילה, ראו שיש הציחה. ב-1967 נתנו לי ללמד קורס ל-50 מורים בגימנסיה הרצליה בתל-אביב. בגמר הקורס ביקשו המורים ממישרד-החינוך לספק להם חומר מודפס בשיטה זו, אבל נאמר להם שינקדו את הספרים הקיימים בעצמם. לכן, בהיעדר חומר מודפס, ירדה כל התוכנית לטימוין.

"פניתי שוב לד"ר במברגר, אך הוא סיים בינתיים את תפקידו והמפקח החדש — רפאל גפן — לא ידע מהשיטה ולא רצה לשמוע עליה. פניתי גם לכמה חברי-כנסת, שפנו למישרד-החינוך. שם ענו להם שהשיטה נפסלה מפני שהיא מבלבלת את התלמידים.

"לא ויתרתי, והשתדלתי ללמד בעצמי, כשעוררים פרטיים. התנדבתי גם ללמד בכיתה ד' בבית-הספר אחד-העם ברמת-גן. הניסוי, שנערך ביוני 1973, הביא תוצאות טובות. אחרי שישה שיעורים בלבד יכלו כבר התלמידים לכתוב ולקרוא את המילים שלימדתי אותם.

"המפקח נרצח. באותה שנה, התי-נדבתי ללמד ביישוב מיגדל שליד טבריה. לימדתי בשיטה החדשה, ובאישורו של מפקח מישרד-החינוך במקום. הכיתה שלי מדתי התקדמה בצורה שהדהימה את הר מפקח עצמו.

כתבתי לאהרון ידלין, שר-החינוך דאו, הצעתי למסור למישרד-החינוך את השיטה שפיתחת. למיכתב צירפתי את חוות דעתי החיובית של מנהל בית-הספר בי מיגדל, והמלצות נוספות.

"כמו בכל הפעמים הקודמות שפניתי למישהו, שר-החינוך העביר את מיכתבי לרפאל גפן, והוא פסל את השיטה. למרות זאת, המשכתי באמצעי ללמד בשיטה שלי ולהביא להכרתה על-ידי מישרד-החינוך והתברות. לפני הבחירות האחרונות הצטרפתי לשורות מיפלגת ד"ש. קיי וייתי כי האנשים המדברים על שינוי אכן יעשו זאת. ביקשתם מהם להקציב לי סכום שעולה מודעתי-פירוטמת אחת בעיתון, כדי

מורה בנטוב

טיפל חיים

שאוכל לקנות תומרי לימוד וללמד בדרום תל-אביב או במקום אחר. רציתי לעשות שינוי, אבל דחו אותי.

"אחרי הבחירות פניתי לשר-החינוך הר חדש, ובולון המר, אמרו לי שהוא צעיר ופתוח, ומוכן לעשות שינויים." גם הפעם זכה מיכתבה של חנה בתגור בה הרגילה. מלישכת השר הגיע המיכתב למרכז המזכירות הפדגוגית, יוסף ינאי, שהשיב עליו בזה הלשון:

מי זה גפן? "מיכתבך אל שרה-חיי נוך והתרבות (ללא תאריך) הועבר אלי לבדיקה. ידוע כי לפני תשע שנים טיפל הפיקוח על הוראת האנגלית בשיטתך להוראת שפה זו. הפיקוח — ולמיטב ידי עתי גם גופים אחרים, שאליהם פנית — לא מצאו יתרון בשיטתך, המוסיפה קשיים מיותרים בקריאה על-ידי תוספת "ניקוד" עיברי למילים באנגלית.

"השיטה הנהוגה בבתי-הספר היום (הדגשה במקור) היא השיטה הנירפונית, המדגישה את ההתאמות בין הכתוב לבין ההיגוי (שלא כשיטה הגלובאלית), והיא עדיפה על שיטות אחרות המוסיפות סימני-כתיבה נוספים ומיותרים. לאור שיקול זה, לא נוכל לקבל את הצעתך."

מספרת חנה בנטוב: "אחרי שקיבלתי את התשובה, פניתי לחברת-הכנסת שולמית אלוני, ומסרתי לידיה את כל החומר שהיה ברשותי על השיטה שפיתחתי, כולל ההמלצות והתוצאות. היא פנתה אליעזר שמואלי, מנכ"ל מישרד החינוך והתרבות. החומר הוחזר אלי בודאי, במעטפת, כי שמצורף אליו מיכתבה של שולמית אלוני למנכ"ל. במיכתב היה רשום בעיפרון, למר רפאל גפן... ללא כל הסבר.

"אולי רצונו של שר החינוך והתרבות הוא טוב, אבל לא חשוב מה הרצון שלו. הפרוצדורה עצמה לא משתנה, ועם כל הרצון הטוב, זה לא עוזר. כל מיכתב שאני שולחת, מגיע בסופו של דבר לרפאל גפן. 12 שנים אני מנסה, ועכשיו אני מחכה כבר לאיזה נס, שיעלו אותו בדרגה או שיעבירו אותו לתפקיד. כשאדם יושב באותה מישרה 12 שנים, דברים לא יכיר לים לזו.

"דיברתי עם מורים אחרים מעדות המיור רח, והם אומרים אותו הדבר. במישרד החינוך, רוב אנשי-המפתח אינם מעדות המיזרח, והם פוסלים תוכניות בגלל צרות עין וצרות-מוחין. אף אחד לא מאמין שגם לנו יש רעיונות. קוראים לנו טעונית טיפוח, אבל אנחנו לא טעונית טיפוח — אנחנו קורבנות הטיפוח."